

Helsingissä 20.1.2020

Hyvä Kollega,

Tervetuloa pohtimaan kanssamme kirjettä tekstilajina, esityksenä ja tutkimusmenetelmänä. Päätimme lähestyä Sinua kirjeellä, sillä emme halua ainoastaan puhua aiheesta vaan koetella sitä käytännössä.

Olemme täällä, koska kohtasimme Kiasman aulassa eräänä elokuisena aamupäivänä. Tuomas kiitti Elinaa hänen edellispäiväisestä kirjeaiheisesta presentaatiostaan (mikä imarteli häntä suuresti) ja kun kävi ilmi, että hän itsekkin käyttää kirjeitä työssään, Elina ehdotti yhteistyötä.

Aiemmin Tuomas on käyttänyt kirjeitä esitystapahtumina, joissa teksti korvaa elävän esiintyjän. Esimerkiksi viime kesänä hän kirjoitti manifestin taiteellisen tutkimuksen tulevaisuudesta 21 kirjeen muotoon ja jakoi kirjeet yleisölle Zodiakissa järjestetyssä tutkimustapahtumassa. Esitys muodostui, kun kukin luki oman kirjeensä äänettömästi samassa tilassa.

Elina käytti kirjemuotoa jo tohtorintyössään ja jatkaa sitä nyt postdoc-tutkimuksessaan, jonka aineistona on erään 1800-luvulla syntyneen naisen kirjeenvaihto. Hän kirjoittaa kirjeitä myös ihan muuten vaan, vastapainona kaikelle sähköiselle.

Nyt pyytäisimme sinua kiinnittämään huomiota lukutapahtumaan. Mitä sinussa tapahtuu, kun luet tätä tekstiä? Mitä tapahtuu huoneessa, ryhmässä?

Kirjeitä on totuttu ajattelemaan dialogina, keskustelua, mutta kirjeenvaihto ei ole kuitenkaan sama asia kuin kasvokkain käyty keskustelu. Kirje luetaan aina toisessa ajassa ja paikassa kuin missä se on kirjoitettu. Voi olla, että kirjeissä puhutaan asioista, joista ei kasvokkain puhuttaisi. Kirje vapauttaa olemaan intiimi.

Kun olet lukenut tämän loppuun, pyytäisimme sinua kirjoittamaan jollekulle, jota ei enää ole. Kuolleelle sukulaiselle tai teoreetikolle. Omalle murrosikäiselle itselle. Haudatulle haaveelle.

Kuoressa on tyhjä paperi kirjoittamista varten.

Kirjettä ei tarvitse jakaa tai näyttää kenellekään, mutta jos haluat, voit lukea sen ääneen harjoitteen jälkeen.

Lämpimin terveisin,